ČESKÁ REPUBLIKA

# ROZSUDEK
# JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Petry Weissové v právní věci navrhovatelky: **N. M.**, zast. Mgr. Petrou Severovou, advokátkou se sídlem 5. května 163, Sokolov, o podání ze dne 28. 10. 2016 označeném jako „Žaloba na ochranu proti nečinnosti ke Krajskému soudu“, v řízení o kasační stížnosti navrhovatelky proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 21. 12. 2016, čj. Na 14/2016-17,

takto:

**I.** Kasační stížnost **se zamítá**.

**II.** Navrhovatelka **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

**III.** Ustanovené zástupkyni navrhovatelky Mgr. Petře Severové, advokátce, **se přiznává** odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši **3 400 Kč**, která jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

## Odůvodnění:

[1] Krajskému soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“) bylo doručeno podání navrhovatelky označené jako „Žaloba na ochranu proti nečinnosti ke Krajskému soudu“. Krajský soud navrhovatelku usnesením ze dne 28. 11. 2016, čj. Na 14/2016-8, vyzval, aby odstranila vadu svého podání spočívající v jeho nesrozumitelnosti (výrok I.) a doplnila zvláštní náležitosti žaloby v usnesení přesně specifikované (výroky II., III. a IV.); navrhovatelku též poučil o následcích neodstranění vad. Navrhovatelka na výzvu nereagovala. Pro nesrozumitelnost podání nebylo možno v řízení pokračovat, pročež krajský soud v záhlaví označeným usnesením navrhovatelčino podání odmítl.

[2] Proti usnesení krajského soudu podala navrhovatelka (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost. Z obsahu kasační stížnosti lze, byť obtížně, vyrozumět, že stěžovatelka považuje napadené usnesení za nezákonné, neboť tvrdí, že její podání nemělo vady.
[3] Stěžovatelce pro řízení o kasační stížnosti ustanovená advokátka doplnila kasační stížnost podáním ze dne 10. 3. 2017, v němž za zásadní nezákonnost stěžovaného usnesení označila nedostatek poučení stěžovatelky o právu na právní pomoc.

[4] Nejvyšší správní soud předně uvádí, že bylo-li podání odmítnuto, přichází pojmově v úvahu pouze kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. jako zvláštní ustanovení ve vztahu k ostatním důvodům podle § 103 odst. 1 s. ř. s. (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 4. 2005, čj. 3 Azs 33/2004-98, publ. pod č. 625/2005 Sb. NSS). Nejvyššímu správnímu soudu tak přísluší se v souzené věci zabývat pouze tím, zda bylo namístě stěžovatelčino podání odmítnout, tj. zda krajský soud správně a přezkoumatelným způsobem posoudil otázku nesrozumitelnosti podání.

[5] Nejvyššímu správnímu soudu nezbývá než konstatovat, že krajským soudem odmítnuté podání vskutku nesrozumitelné jest. Není z něj patrné, čeho se týká, ani zahájení jakého řízení se jím stěžovatelka domáhala. Krajský soud proto postupoval při jeho odmítnutí správně.

[6] Mimořádně obsažné usnesení ze dne 28. 11. 2016 vyzývající stěžovatelku k odstranění vad jí učiněného podání bylo konkrétní a doslova návodné; stěžovatelce nic nebránilo podle něj své podání řádně doplnit. Považovala-li stěžovatelka toto usnesení za nezákonné, mohla proti němu brojit námitkami, o nichž by rozhodl předseda senátu. O tomto postupu byla stěžovatelka řádně poučena. Zda si zvolí advokáta či nikoliv bylo také zcela ve stěžovatelčině rozhodovací dispozici. Nejpozději doručením usnesení ze dne 28. 11. 2016 jí muselo být zřejmé (a to i při respektu k její nikoliv perfektní znalosti českého jazyka), zda je schopna v usnesení popsané doplnění dosud nesrozumitelného podání učinit sama, či zda nebude potřebné zvolit si k tomu advokáta, nebo o ustanovení advokáta požádat krajský soud. Stěžovatelka však zůstala zcela nečinná. Důsledek její absolutní nečinnosti nelze přičítat soudu, neboť bylo především na stěžovatelce, aby svá práva střežila.

[7] Pro uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je nedůvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s.

[8] Ustanovená zástupkyně přípisem ze dne 24. 2. 2017 požádala o zproštění zastupování stěžovatelky, protože důvěra mezi ní a stěžovatelkou byla narušena. Nejvyšší správní soud k navrženému postupu nespatřuje důvod, protože k údajné ztrátě důvěry došlo – jak je i z uvedeného přípisu patrno – v jiném řízení.

[9] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení.

[10] Usnesením ze dne 23. 2. 2017, čj. 8 As 13/2017-29, byla stěžovatelce ustanovena zástupcem pro řízení o kasační stížnosti Mgr. Petra Severová, advokátka. Hotové výdaje a odměnu za zastupování platí v takovém případě stát (§ 35 odst. 8 ve spojení s § 120 s. ř. s.). Z obsahu spisu vyplývá, že ustanovená zástupkyně provedla ve věci jeden úkon právní služby, kterým je písemné podání soudu ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)] spočívající v sepsání doplnění kasační stížnosti. Za jeden úkon právní služby ustanovené zástupkyni náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Celkem tedy za jeden úkon právní služby náleží 3 400 Kč. Mgr. Petra Severová zdejšímu soudu nedoložila, že by byla plátcem DPH. K nákladům řízení se tedy DPH nepřičítá. Náhrada nákladů řízení bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí.

**P o u č e n í :** Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 29. března 2017

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu